

Попік Артем

Він світлий, веселий, розумний юнак та великий патріот України. Його не зламали ні полон, ні постійні вмовляння бойовиків стати прихильником «руського міра».

Хлопець, якого не зупинили жодні труднощі, каже: «У мене завжди була, є і буде своя думка, мене зламати і переконати, що чорне є білим, не вийшло і не вийде».

Солдат Артем Попік – боєць-десантник 81-ї окремої аеромобільної бригади. Родом із містечка Костянтинівка, що на Донеччині.

Був відомим активістом міста Костянтинівки, який підтримував Майдан. Також членом партії «Свобода» та один із засновників ГО «Східне Братерство».

На східних рубежах України він з липня 2015 року. За спеціальністю стрілець. До української армії призваний за мобілізацією, від якої не ховався. До війська працював у місцевій компанії «Зеленбуд» та займався озелененням територій.

«На повістку я чекав і готував себе до служби в армії. Батьки поставилися до мого вибору з розумінням. Сказали: «Треба сину, треба захищати свою землю». А взагалі в мене вся сім'я проукраїнська. Зрозумійте, я не проти жителів Донбасу воюю. Я пішов до війська тому, що було порушено суверенітет України. Чому вибрав десантні війська? Зі здоров'ям усе гаразд. А ще десант це – гордість, еліта армії» – зауважив Артем.

Під час так званої «руської весни» 2014 року, коли по його рідній Костянтинівці розгулювали проросійські терористи, він був одним з небагатьох, хто вийшов на вулицю і просто в очі говорив бандитам забиратися з Донбасу.

За свою відкриту проукраїнську позицію та непокору окупантам хлопець потрапив у полон до бойовиків і «спецпризначенців» осаженілого Гіркіна-Стрелкова. Артема тримали у підвалі будівлі, в якій раніше розміщувалась СБУ в Слов'янську.

«Бойовики говорили, що я зомбований і пішов проти народу Донбасу. Довести їм щось неможливо – в їхніх головах немов прижилися гасла «Свободный Донбасс».

Артем Попік, який вважався зниклим безвісти 50 днів, загинув біля села Стариця Чугуївського району Харківської області.

Андрій Балан – керівник ГО «Східне Братерство»

